

mgr Helena Jarecka

- bibliotekarz i przyjaciel

W piękny, słoneczny, wyjątkowo ciepły, jak na tę porę roku, dzień 11 lutego b.r. odprowadziliśmy na miejsce ostatniego spoczynku emerytowanego pracownika Biblioteki Głównej naszej Uczelni, panią mgr Helenę Jarecką, naszą panią Lusię. Pożegnaliśmy osobę wielkiego ducha, wielkiej kultury osobistej i mądrości życiowej, o rozległej, wciąż uzupełnianej, wiedzy zawodowej. Znała ją nie tylko znacząca grupa bibliotekarzy, których wprowadzała w arkana zawodu, ale także wielu pracowników naukowych naszej Uczelni, którym nieraz służyła pomocą w poszukiwaniach bibliograficznych.

Urodzona 24 marca 1924 roku w Rzeszowie tam też ukończyła gimnazjum humanistyczne. Po zdaniu w 1945 r. egzaminu dojrzałości podjęła w tym samym roku studia filologiczne na Uniwersytecie Jagiellońskim.

Od początku swej pracy zawodowej związała się z bibliotekarstwem. Jeszcze zanim uzyskała w 1951 r. dyplom studiów polonistycznych na Uniwersytecie Jagiellońskim pracowała w Bibliotece Publicznej Miasta Krakowa (1949-1951). Dalszą karierę zawodową związała z Biblioteką Główną Akademii Górniczo-Hutniczej. Obejmując w 1960 r. kierownictwo Oddziału Informacyjno-Bibliograficznego nadaje mu właściwy kształt organizacyjny, tworzy zręby warsztatu informacyjnego, wychodzi z inicjatywą wprowadzenia zajęć z zakresu informacji naukowej dla studentów i młodych pracowników nauki naszej Uczelni (opracowała program ćwiczeń i wykładów). Zajęcia takie prowadziła od 1965 r., początkowo na Wydziale Ceramiki, później również na innych wydziałach.

Mimo przejścia na emeryturę w 1984 roku, aktywna nadal zawodowo, pracowała w swoim dawnym Oddziale w niepełnym wymiarze godzin aż do 1992 r.

W ciągu 25 lat przez funkcjonujący pod jej kierownictwem Oddział przewinęło się kilkanaście osób; kilka z nich objęło kierownicze funkcje w Bibliotece Głównej, a jedna nawet stanowisko dyrektora Instytutu Bibliotekoznawstwa i Informacji Naukowej Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Wspaniałym przykładem połączenia praktyki z teorią były wykłady i ćwiczenia z zakresu informacji naukowej prowadzone przez Nią w latach siedemdziesiątych na Międzywydziałowym Studium Bibliotekarskim UJ oraz w Instytucie Bibliotekoznawstwa krakowskiej WSP.

Oprócz pracy w Bibliotece i wykładów na krakowskich wyższych uczelniach znajdowała Helena Jarecka czas na działalność publikacyjną. Wymienić należy tu tytuły dwóch znaczących dla środowiska artykułów:

Technicy polscy w międzynarodowym ruchu dokumentacyjnym 1929-1939. Roczniki Bibl. 1979 z. 1 s. 219-235;

Z historii światowego ruchu dokumentacyjnego (od końca XIX w. do Światowego Kongresu Dokumentacyjnego w Paryżu). Roczniki Bibl. 1980 z. 2 s. 197-217.

Opracowała ponadto dziewięć biogramów do wydanego w 1972 roku "Słownika Pracowników Książki Polskiej" oraz kilka biogramów dla Redakcji "Polskiego Słownika Biograficznego". W latach 1970-1974 była też członkiem zespołu redakcyjnego rocznika "Studia o Książce".

Zmarła tragicznie 4 lutego w Rzeszowie, pochowana została na krakowskim cmentarzu Salwatorskim.

Zachowamy Ją w naszej pamięci jako człowieka wielkich przymiotów duchowych, a przede wszystkim pełnego dobroci i życzliwości dla innych ludzi.